

Andere dan de 3 genoemde redenen zijn zoover ik weet niet aangevoerd voor een algemeene scheiding van contrôle en behandeling, en ik meen te hebben aangetoond, dat deze drie een zoo ernstige ingreep in den arbeid van den geneesheer, die bovendien zoo moeilijk is door te voeren, niet wettigen.

Bovenstaande beschouwingen zijn de grondslag voor de hier volgende voorstellen, die ik aan de afdeelingen ter overweging aanbied.

De algemeene vergadering besluite: 1. Dat het gewenscht is, dat als regel de behandelende arts de noodige verklaringen omtrent arbeids(on)geschiktheid afgeve.

2. Dat scheiding van behandeling en contrôle door de geneesheeren dient te worden aanvaard, wanneer zij in het belang van fondsen en verzekeringsmaatschappijen noodig wordt geacht.

3. Dat afdeelingen of onderafdeelingen de sanctie der algemeene vergadering ontvangen, wanneer zij meenen te moeten besluiten tot invoering van algeheele scheiding van behandeling en contrôle in hun gebied, mits het hoofdbestuur de motieven kan billijken.

4. Dat het gewenscht is, dat niemand gedwongen worde ziekenbriefjes voor zijn eigen patiënten af te geven; dat dus het hoofdbestuur in deze diligent blijve, en dat ook afdeelingen of onderafdeelingen aan fondsen den eisch kunnen stellen, dat zij geneeskundige ambtenaren aanstellen, aan wie de geneesheeren, als zij dat wenschen, het afgeven der verklaringen omtrent hun patiënten kunnen overdragen.

Groningen, November 1910.

H. G. HAMAKER.

Het zal ons aangenaam zijn veel opmerkingen, voorstellen en wenschen met betrekking tot de ontwerpen Raden- en Ziektewet te plaatsen. Wij moeten echter onzen inzenders dringend verzoeken, wat den vorm betreft, de grootst mogelijke beperking in acht te nemen, en ons liever hun slotsom of gevolgtrekkingen zonder toelichting te zenden dan met een breed opgezet betoog. Wij wijzen nogmaals op de ingezonden stukken in de Engelsche geneeskundige bladen als navolgenswaardige voorbeelden. *Redactie.*

HET RAPPORT OMTRENT HET ONTWERP-ZIEKTEWET.

Geachte Redactie,

In ons opstel over de ontwerpen radenwet en ziekte wet zijn twee gedeeltelijk onjuiste zinsneden blijven staan, welke tot misverstand aanleiding kunnen geven. Wij verzoeken u beleefd onderstaande verbeteringen in het *Tijdschrift* te willen opnemen.

1^o. Op bldz. 1705 in het midden staat:

„De R. v. A., samengesteld uit werkgevers en arbeiders, kan de welstandsgrens vaststellen voor hen, die zich vrijwillig verzekeren bij de ziekenkas „(en deze grens geldt dan ook voor het erkend fonds), mits deze grens valt „tusschen een bedrag van een dagloon van f 0.40 tot f 2.50 à f 5.—”. Dit is niet geheel juist. Voor de vrijwillige verzekering bij de ziekenkas kan de R. v. A. de welstandsgrens zoo hoog stellen als hij wil. Art. 92 (3) Z. W.

schrijft gebiedend voor, dat personen, die ten plattelande meer dan f 2.50, in de steden meer dan f 5.— per dag verdienen, niet tot het *fonds* mogen worden toegelaten en, zijn zij lid, onverwijld moeten worden geschrapt. Maar de toepassing van dit artikel is de taak van het bestuur van het E. Z. en de waarborg, door de M. v. T. gegeven zóó slap (zie aanhaling uit de M. v. T. bldz. 1709), dat opvoering van de welstandsgrens voor de vrijwillige verzekering door den R. v. A. er toe leiden zal dat menigeen, die meer dan de genoemde bedragen verdient, lid van het E. Z. wordt.

2^o. Op bldz. 1707, regel 12 v. o. staat: „Is er geen E. Z. in zijn dorp, dan kan hij de verplicht-verzekerden niet behandelen”. In den gewonen zin van het woord kan hij ze wèl behandelen en zal hij het doen ook. Maar dit is geen behandeling in den zin der wet. De verzekerde zal dan kunnen aantoonen dat hij zich zoodanige hulp niet verschaffen kon (art. 38 a, Z. W.). „Van zelf zal dan spoedig een E. Z. worden opgericht” enz. (zie bldz. 1707).

Met vriendelijken dank voor de plaatsing,

Namens de centrale commissie,

Rotterdam, 15 November 1910.

Dr. J. P. VAN DER BRUGH, *secretaris.*

BRIEFWISSELING.

SMAKELIJKE KRENTJES.

Naar aanleiding van ons berichtje op bldz. 1552 onder bovenstaanden titel, schrijft ons het bestuur der „Nederlandsche Vereeniging voor den handel in Zuidvruchten en aanverwante artikelen”, dat het zich om inlichtingen heeft gewend tot een der grootste exporteurs in Griekenland, die het bericht voor onzin verklaart. De krent is veel te klein om met de tanden te kunnen worden afgeritst. Dit geschiedt door middel van een bijzonder toestel, een van borstels voorzien zeef, zoo zindelijk mogelijk. Van te voren wordt de vrucht noch in potasch, noch in eenige andere oplossing gedoopt.

De bladen, die ons vorig bericht overnamen, worden verzocht ook deze tegenspraak te plaatsen. *Redactie.*

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Koepokinenting en schoolbezoek.

In het voorloopig verslag der Tweede Kamer naar aanleiding van het afleeringsonderzoek der ingediende Staatsbegrooting voor 1911 wordt door sommige leden aangedrongen op oplossing van het vaccinevraagstuk en de vraag gedaan of de regeering het verbod van bezoek van scholen voor niet-gevaccineerde kinderen wil doen vervallen, ingeval door deskundigen geoordeeld wordt, dat vaccinatie voor die bepaalde kinderen levensgevaarlijk is.